

statstilskud. Dette forslag, hvis bestemmelser skulle gælde uden tidsbegrænsning, fandt dog ikke den fornødne tilslutning i folketinget, hvor de fire største partier under sagens behandling i et udvalg nåede til enighed om en ordning, hvorefter tilskuddet indtil 1. april 1949 skulle opretholdes for sigtebrød og rugbrød, for hvilken sidste vare man af hensyn til rationeringens ophør fandt det hensigtsmæssigt at henlægge kontrollen med tilskuddet fra møllerne til bagerne.

I betænkningen udtales bl. a.:

„Man erkender, at der er en mulighed for, at byggryn og havregryn vil blive brugt som foder. Bl. a. af den grund, men også fordi tilskuddet i sig selv er så ringe og følgerne af dets bortfald derfor vil blive så ubetydelige, indstiller flertallet, at tilskuddet for disse varegrupper ophører. Det samme indstilles forsåvidt angår franskrød, flormel, kager og wienerbrød, idet den prisstigning, dette vil medføre, ikke menes at være af en sådan størrelse, at det kan motivere opretholdelse af det administrationsapparat, som et fortsat tilskud ville udkræve.“

Udvalgsflertallets indstilling var ikke tiltrådt af *Danmarks retsforbunds* repræsentant i udvalget, der i en særbetænkning anfører, at dette mindretal ikke kan tiltræde princippet i den foreslåede ordning „ud fra den betragtning, at tilskud af den art, loven omfatter, stort set betales, direkte eller indirekte, af de samme befolkningsgrupper, som loven tilsigter at hjælpe.“

Mindretallet foretrækker, at tilskudsordningen bortfalder, og at leveomkostningerne for befolkningen nedbringes ved billiggørelse af forbrugsvarerne ved afskaffelse af toldbeskyttelsen og restriktionerne.

Mindretallet er imod, at pristallet ved politiske indgreb søges kunstigt stabiliseret i stedet for gennem fjernelse af monopoler og gennemførelse af fri konkurrence at tilvejebringe naturlige muligheder for et faldende pristal med deraf følgende øget realindkomst for befolkningen.

Mindretallet henviser iøvrigt regeringen til at indskrænke den offentlige administration og til at gå skattelettelsernes vej frem for at uddele tilskud, som befolkningen selv må betale“.

Ved lovforslagets 2. behandling i folketinget stilledes fra *kommunistisk* side udenfor betænkningen underændringsforslag, hvorefter tilskudsordningen som hidtil også skulle omfatte hvedebrød og hvedemel samt havregryn, byggryn og bygsigtemel.

Efter at dette var forkastet med alle stemmer mod kommunisternes, vedtoges det af udvalgsflertallet tiltrådte æn-